ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ ต้นทุนและผลตอบแทนจากการปลูกอ้อยส่งขายบริษัทอุตสาหกรรม น้ำตาลแม่วัง จำกัด จังหวัดลำปาง

ผู้เขียน นางสุพิมล ปัญญาบาล

ปริญญา บัญชีมหาบัณฑิต

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

รองศาสตราจารย์อมรา โกไศยกานนท์ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

อาจารย์วรพรรณ ตระการศิรินนท์

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บทคัดย่อ

การค้นคว้าแบบอิสระเรื่องต้นทุนและผลตอบแทนจากการปลูกอ้อยส่งขายบริษัท อุตสาหกรรมน้ำตาลแม่วัง จำกัด จังหวัดลำปาง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนจาก การปลูกอ้อยส่งขายบริษัทอุตสาหกรรมน้ำตาลแม่วัง จำกัด ของเกษตรกร จังหวัดลำปาง ในการศึกษาได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 4 กลุ่มใหญ่ ดังนี้ 1. กลุ่มปลูกบนพื้นที่ราบมี ที่ดินเป็นของตนเอง 2. กลุ่มปลูกบนพื้นที่ราบ เช่าที่ดิน 3. กลุ่มปลูกบนพื้นที่เนินเขา มีที่ดินเป็นของ ตนเอง 4. กลุ่มปลูกบนพื้นที่เนินเขา เช่าที่ดิน แต่ละกลุ่มใหญ่แบ่งตามขนาดพื้นที่เป็น 1 – 10 ไร่ 11 – 39 ไร่ 40 – 59 ไร่ และ 60 ไร่ขึ้นไป และแต่ละขนาดพื้นที่แบ่งเป็นกลุ่มย่อย ดังนี้ กลุ่มไม่มีรถไถเดิน ตามและรถไถคราด กลุ่มไม่มีรถไถเดินตามมีรถไถคราด กลุ่มไม่มีรถไถคราด และกลุ่ม มีรถไถเดินตามและรถไถคราด

กลุ่มที่น่าสนใจลงทุนเพราะมีมูลค่าปัจจุบันเป็นบวกและมีอัตราผลตอบแทนที่แท้จริง มากกว่าร้อยละ 6 ซึ่งเท่ากับอัตราคอกเบี้ยเงินกู้ของธนาคารการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรที่ เกษตรกรได้กู้มาเพื่อใช้ดำเนินการทำไร่อ้อย คือ 1. กลุ่มย่อยของกลุ่มตัวอย่างปลูกบนพื้นที่ราบ มีที่ดิน เป็นของตนเองทั้งหมด ยกเว้นกลุ่มขนาดพื้นที่ 1 -10 ไร่ ไม่มีรถไถเดินตามมีรถไถคราด 2. กลุ่มย่อย ของกลุ่มตัวอย่างปลูกบนพื้นที่ราบ เช่าที่ดินทั้งหมด 3. กลุ่มย่อยของกลุ่มตัวอย่างปลูกบนพื้นที่เนินเขา มีที่ดินเป็นของตนเอง คือกลุ่มขนาดพื้นที่ 1-10 ไร่ ที่ไม่มีรถไถเดินตามและรถไถคราด และที่มีรถไถ เดินตามและรถไถคราด กลุ่มขนาดพื้นที่ 40-59 ไร่ มีรถไถเดินตามและรถไถคราด 4. กลุ่มย่อยของ กลุ่มตัวอย่างปลูกบนพื้นที่เนินเขา เช่าที่ดิน คือกลุ่มขนาดพื้นที่ 1-10 ไร่ ที่ไม่มีรถไถเดินตามและรถไถคราด และที่มีรถไถเดินตามและรถไถคราด กลุ่มขนาดพื้นที่ 11 – 39 ไร่ ,ที่ไม่มีรถไถเดินตามมีรถไถคราด และกลุ่มขนาดพื้นที่ 40 – 59 ไร่ มีรถไถเดินตามไม่มีรถไถคราด สาเหตุเพราะกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวส่วนใหญ่ปลูกอ้อยบนพื้นที่ราบมีที่ดินชุ่มชื้นและอุดมสมบูรณ์ ไปด้วยอินทรีย์วัตถุจึงก่อให้เกิดผลผลิตสูง ส่วนอ้อยที่ปลูกบนพื้นที่เนินเขาหากได้รับการเอาใจใส่ดูแล ที่ดีก็สามารถเพิ่มผลผลิตได้เช่นกัน

กลุ่มตัวอย่างอื่นนอกเหนือจากกลุ่มตัวอย่างข้างต้นไม่น่าสนใจลงทุนเพราะมีมูลค่า ปัจจุบันเป็นลบและมีอัตราผลตอบแทนที่แท้จริงต่ำกว่าร้อยละ 6 สาเหตุเพราะกลุ่มตัวอย่างคังกล่าว ส่วนใหญ่ปลูกอ้อยบนพื้นที่เนินเขาซึ่งมีที่คินแห้งแล้งไม่อุ้มน้ำขาดความอุคมสมบูรณ์ จึงก่อให้เกิด ผลผลิตต่ำ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright[©] by Chiang Mai University All rights reserved

น

Independent Study Title Cost and Returns on Sugar Cane Planting for The Maewang Sugar

Industry Co., Ltd. in Changwat Lampang

Auther Mrs. Supimon Punyaban

Degree Master of Accounting

Independent Study Advisory Committee

Associate Professor Amara Kosaiyakanont Advisor

Lecturer Worraphan Trakansirinont

Co-advisor

ABSTRACT

The independent study entitled "Cost and Returns on Sugar Cane Planting for The Maewang Sugar Industry Co., Ltd. in Changwat Lampang" aims to investigate Lampang farmers' cost and returns on sugar cane planting for The Maewang Sugar Industry Co., Ltd.

In this study, the participants were divided into four major groups: 1) farmers who planted sugar cane, on their own land, in low land areas; 2) farmers who planted sugar cane, on rented land, in low land areas; 3) farmers who planted sugar cane on their own land, on hills, and 4) farmers who planted sugar cane on rented land, on hills. For each group, the sizes of plantations were classified as 1 - 10 Rai, 11 - 39 Rai, 40 - 59 Rai and greater than 60 Rai, respectively. Each plantation size was further subdivided as follows: farmers with no hand or harrow tractor; farmers with no hand tractor but a harrow tractor; farmers with a hand tractor but no harrow tractor; and farmers with both hand and harrow tractors.

The investment groups of main interest were those with positive present crop values and who's true returns were f over six percent, which was equal to the interest rate of loans the farmers have taken from the Bank for Agriculture and Agricultural Co-operatives Bank. They are: 1) the group of farmers who planted sugar cane on their own land, in low land areas, excluding those

who own a plot of land between 1 -10 rai and have no hand or harrow tractor; 2) the group of farmers who planted sugar cane on rented land, in low land areas; 3) the group of farmers who planted sugar cane on their own land on hills, including those who own a plot of land 1-10 rai large, with or without a hand and harrow tractor, and those who own a plot of land of 40-59 rai and have a hand and harrow tractor; 4) the group of farmers who planted sugar cane on rented land on hills, including those who rent a plot of land of 1-10 rai and 11-39 rai with or without a hand and harrow tractor, and those who rent a plot of land of 40-59 rai with a hand tractor but no harrow tractor. Most of these groups of farmers planted sugar cane on the fertile plains, which results in high-yielding plantations. For those who planted sugar cane on hills they can also make high yields, if they take a good care of their plantations.

The sample groups which were not mentioned above were not interesting from an investment point of view since their present crop values were negative and their true values were lower than the six percent threshold limit set here. The reason for lower profits was that these groups of farmers planted sugar cane on the infertile hills, which resulted in low-yielding plantations.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright[©] by Chiang Mai University All rights reserved